

[خامت نه بی ، هه موو شتیک زور به چاکی ده بی و به
ناسانی دیته وه ده ست .. هه رچون موویک له ماست ده رکه یث
پزگارت ده بی و ناسووده ده بی ، هه وری چلکن له بهر چاوت
نه ره ویتنه وه . سپی ده بیت .. سپی ، پرو ناوریش
مه ده ره وه ، تی گه یشتی .. ؟]

نه م چند وشه ورسته به ی به دنناینکه وه له خو پرازی
بوونه وه بی ی ووت ، نینجا ده رگای له سه ر داخست و چووه
کوشکه وه ، نه ویش قو پچه ی چا که ته که ی داخست و ملی ریگای
گرته بهر ، تارمایی به که ی له بهر تاریکی سیبه ری نه بو .
«زور چا که .. وا دیاره باوه پی پیم په یا کردووه .. ؟ !
که واته تیکوشان و خزمه تم به فیرو نه چووه .. ها .. منیک
شایسته ی نه م کاره نه بم ، بی گومان نه رکه ناخاته سه رشانم ..
که واته سه ریشمی تیا چی .. ها .. نه بی چی به چی ی .. ب ..
نه .. بکه م .»

شهو ی بو له شه وانی به هاری شاره که ، کات ژمیر له
دوانزه ی شه و هندیک لایدا بوو . پاش نه وه ی کولانیکی
سه رانسه ر بری ، گه یشته سه ر شه قامه که ، پوانی چند
نو تو مو موبیلیک به قورسی دیواری شه وی شه قامه که یان
ده بری ، نه ستیره کان ده یانجر یواندو به خه ستیش دیار بوون
بی دهنگی بیکی سامناک شاره که ی داگرتیوو ، وه پینی چند
سه گیک له یه که دوو شوپینه وه ده هات «وه کوو بل ی له ترسانا
یه کدی بانگ بکه و دلی په کدی بده نه وه سامناکی به که ی
په خشنده تر ده کردو هیزیکی تری ده خسته بهر جهسته ی
سرووشته وه ، له لایه کی تره وه دهنگی بو قه که ناوازیکی

نه مر بوو ده هاته وه گو ی و به کی له ناخیدا دهنگی ده دایه وه .
- هه موو که سی نرخی سه ره بهستی نازانی ، هه ر له م جو ره
شه وانه ش ده توانی زور شت ده ست نیشان بکا .

وه کو نه وه ی یه که مجاره خو ی به م شیوه یه بیینی .. ؟
هه سته ده کرد که هه نگاو ی که ده نی چند سالیکی بی ده چی ..
به م حاله شه قامه که ی بری و چند مال و کولانیکی به چی
هیشت . له پیر نزیک شوینی مه به ست زریکه ی مند الیک
رایچله کاندو له چی ی خو ی ووشک بووه وه ، گری دلی بووه
بارانه گریان له قولایی ده ریای چاوه کانیه وه یا قووت ناسا
نیشته وه .

«کوچر ، نه ی کچی شیرینم .. تو شو میدی بی
نه گرتوی ، کیانی منی .. جیت ناهیلیم .. جیت ناهیلیم ..»
که هه نگاوی نا : هه نگاوه کانی نامیر ناسا شیوه ی
رهقی ی وه رگرت : وه کو بل ی دهقی له سه ر ناوازیکی تاییه تی
گرتی تا ده هات خیراتر وه ق تر ده بوو .. !

گه یشته بهر ده رگای ماله که وه ، سه پریکی نه م لاو
نه ولای کرد هه ر به هه مان ناوازه وه ده سته بو گیرفانی دریز
کرد کللیکی له گیرفانی ده رهینا و خسته ناو کیلونه که وه و
چرک .. چرک .. به لای راستدا بایدا ، پالی پیوه نا ،
کردی به وه ، نینجا به هیمنی دایخته وه .

له ناو هو له که له راستی لای ده رگای ژووری چه په وه
راوه سنا .. ده رگا که ی کرده وه بیینی ، پووناکی یه کی کز
ژووره که ی پر کردو ته وه ناوبرا ویش له سه ر قه ره ویله بییک له سه ر
لای چه بی به رانبه ر ده رگا که وه نووستووه ، به هوشیاری
قیچیک لی نزیک بووه وه ، تو زیکی تر چووه پیشه وه بیینی :

«زه رده خه نه بییک» .. که نازاریکی قول .. قول .. به
ناره زووی خو ی نه خسه بیکی بریقه داری له دو تو ی لیوه کانی
کینشا وه و میهری عشقیکی یه کجار گه وره یه .. له سواریک نه چی
نه سه په که ی له مه ی دانا به زیبی .. ره نجی ساله های سالی به فیرو
چووبی ، دننیا شه له وه ی نه سپیکی تر وه کو هی خو ی هه رگیز
نابینیته وه ، تازه دادیشی نادا ، بویه سه رگره دان بووه و گالته ی
به خوشیا دیته وه ، هاته وه خو ی و هه موو میژووی ژیانی له و
ساته دا له سه ر لیوه بزپکاوه کانی کو بووه وه به ده ست نووسی
په نجه کانی ماچ بارانی کردو به شلی یه وه گه رانه وه ناو
باخه لی ..